

Lovforslaget sattes til forhandling.

Dons: Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, drejer dette sig om en betydelig udvidelse af den såkaldte råge-lov, som vi behandlede sidste år. I det foreliggende lovforslag er medtaget andre dyr — tidligere har bekæmpelsen kun omfattet fugle —, men lovforslaget gælder også f. eks. sumpbævere, som er brudt ud til friheden fra minkfarmene, og som har formeret sig i høj grad, og det er det ødelæggelsesværk, som de laver på dæmninger etc., der er anledning til, at man vil forsøge at få dem bekæmpet. Det samme gælder sika-vildt, som man beklager sig over gør megen skade på skovene. Landbrugsministeriet har ikke haft beføjelse til at give tilladelse til en sådan bekæmpelse, og det er denne beføjelse, der søges ved det foreliggende lovforslag. Jeg har gennemgået lovforslaget og har fået det indtryk, at det er et udmærket arbejde, ministeriet her har gjort, og det vil jeg gerne complimentere ministeriet for.

Da jeg ved, at der fra anden side ønskes udvalgsbehandling, skal jeg på et senere tidspunkt stille forslag herom og ikke her komme ind på en nærmere gennemgang af lovforslagets regler, men nøjes med at anbefale det til tingets velvillige behandling.

Bjerg: Der kan ikke være grund til at komme med en længere redegørelse for de enkelte paragraffer i det foreliggende lovforslag, idet de herhenhørende spørgsmål blev grundigt behandlet i sidste rigsdags-samling, da vi gennemførte loven om råger og skarver.

Det, der foreslås her, er en udvidelse af landbrugsministerens beføjelse. Når loven allerede nu er taget op til revision, er det sikkert, som der står i bemærkningerne, fordi der er sket en udvidelse af rapsdyrkingen, en afgrøde, som i mange år ikke har haft betydning, men som nu har fået et større omfang. Landboforeningerne har gjort opmærksom på, at ringduerne undertiden retter temmelig alvorlige angreb på disse frøafgrøder, ligesom der er gjort opmærksom på sikavildtets ødelæggelse af den unge skovbevoksning, og man har derfor ønsket lovens bestemmelser udvidet.

Jeg vil gerne i denne forbindelse henlede opmærksomheden på en lille affære, som vakte megen opmærksomhed og fremkaldte meget avisskriveri for et års tid

siden. En landmand oppe i Vendsyssel var nødsaget til, da vildænder anrettede større ødelæggelser i hans kornmarker, at skyde vildænder i fredningstiden, og selvfølgelig måtte han vedtage en bøde for denne lovovertrædelse. Hvis vi havde haft den bestemmelse, som nu indføres i loven, er det muligt, at det kunne være undgået.

§ 17 giver landbrugsministeren bemyndigelse til, når de stedlige kommunalråd anbefaler det, at udvide området for fravigelse af fredningsbestemmelserne. Det gælder alt dyre- og fuglevildt, som forvolder væsentlig skade eller ulempe, og så kan man vel sige, at når der er sagt så meget, kan vi ikke komme videre på dette område. Jeg tillægger det ret stor betydning, at det er de stedlige kommunalråd, som skal ikke alene høres i sådanne tilfælde, men også anbefale fravigelse fra fredningsbestemmelserne, og jeg håber, at kommunalrådene må forstå deres ansvar, så de ikke medvirker til at gøre jagtlovens fredningsbestemmelser illusoriske. Vi ved nok allesammen, at skovduer og ænder lever af frø og korn, men det skulle jo ikke være sådan, at en mand, der har lyst til en ande- eller duesteg, har lov til at gå ud og skyde på dem. Det skal kun være, hvor det virkelig har større økonomisk betydning, at tilladelse til fravigelse gives.

I § 2 står der vedrørende muldvarpe: „Udryddelsen skal ske ved dertil af politimesteren autoriserede giftudlæggere.“ Det har været naturligt, at der skulle autorisation til, så længe vi brugte stryknin og arsenik, men nu, da der er fremkommet et præparat fra en fabrik i Haslev, Motalin, et præparat, som vel indeholder gift, men ikke er et så farligt giftstof som de før nævnte, bør denne paragrafs affattelse ikke være til hinder for, at den enkelte lodsejer kan udlægge den slags ting på sin jord og derved udrydde muldvarpene, som kan være ret generende.

Et andet spørgsmål er jægerens stilling; jægerne kan vel nærmest betegnes som en modpart i denne sag.

Det er imidlertid ting, vi kan tale om i udvalget, og jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

V. Knudsen: Det er kun et års tid siden, vi i dette høje ting efter en meget grundig udvalgsbehandling vedtog loven om bekæm-